

МЕДИЦИНСКА ШКОЛА ВАЉЕВО

МЕДИЦИНАР

5

БРОЈ

2025/2026.

ШКОЛСКИ ЕЛЕКТРОНСКИ ЧАСОПИС

ЗНАЊЕ
КОЈЕ
СПАСАВА

ПОДРШКА
КОЈА
ИНСПИРИШЕ

ЉУБАВ
КОЈА
ПОКРЕЋЕ

СТРПЉЕЊЕ
КОЈЕ
МЕЊА

УСПЕХ
КОЈИ
ТРАЈЕ

ПРИЗНАЊЕ ЗА ХУМАНОСТ НА ДЕЛУ:

Сребрни знак Црвеног крста Србије стигао у нашу школу!

На Светски дан Црвеног крста, 8. маја 2026. године, нашој Медицинској школи „Др Миша Пантић“ уручено је једно од највиших и најзначајнијих признања – Сребрни знак Црвеног крста Србије. Ово престижно одликовање додељено је школи за дугорочну и предану сарадњу на здравственом просвећивању и за изузетан допринос у промоцији волонтеризма.

Када упишете медицинску школу, прво што научите није из уџбеника, већ из срца – а то је емпатија. Да се хуманост у нашој школи не предаје само теоријски, већ живи сваког дана кроз рад и заједништво, стигла је и званична, најсјајнија потврда. На свечаности уприличеној поводом Светског дана Црвеног крста, у петак, **8. маја 2026. године**, нашој установи је уручен Сребрни знак Црвеног крста Србије. У име свих ученика и колектива, ово значајно признање поносно је примила директорка школе, **Данијела Марковић**.

Посебан разлог за понос наше школе јесу и Сребрни знакови Црвеног крста Србије додељени нашим колегиницама Душици Симић и Милицы Китић. Душица Симић, професорка здравствене неге, предавач прве помоћи и чланица Скупштине Црвеног крста Ваљево, награђена је за велики допринос развоју програма прве помоћи. Милица Китић, чланица Управног одбора Црвеног крста Ваљево, добила је ово признање за дугогодишњи волонтерски ангажман и допринос планирању и спровођењу хуманитарних програма. Њихова посвећеност представља драгоцен пример ученицима и подстицај да своје знање и време посвете помоћи другима.

Сарадња Медицинске школе „Др Миша Пантић“ и Црвеног крста Ваљево има дубоке корене. Из године у годину, наши ученици су редовно најбројнији и најактивнији волонтери на терену. Награда која је стигла у наше витрине представља круну дугогодишњег рада на **здравственом просвећивању**, али и јасну потврду наше улоге у **промоцији волонтеризма** међу младима.

Било да је реч о традиционалним акцијама добровољног давања крви које се организују у нашој школи, едукацијама вршњака о јавном здрављу, прикупљању хуманитарне помоћи или обезбеђивању спортских и културних манифестација – волонтери наше школе су увек у првим редовима, препознатљиви по својим црвеним мајицама, стручности и широким осмесима.

Професори предметне наставе и здравствене неге, као и вође наших секција, годинама уназад мотивишу генерације ученика да своје знање и вештине пружања прве помоћи ставе у службу оних којима је то најпотребније. Ова награда је подједнако признање и за све њих, као и за сваког ученика који је икада одвојио своје слободно време да помогне другом.

Мотив за нове хумане мисије

Примањем Сребрног знака, наша школа је још једном потврдила статус једног од највећих стубова хуманости у Ваљеву. Као школа која образује будуће здравствене раднике, поносни смо што доказујемо да наша мисија и здравствено просвећивање почињу много пре добијања белог мантила и званичне дипломе.

Сребрни знак Црвеног крста Србије ће поносно стајати у витринама школе, као вечни подсетник за све будуће генерације на то шта све можемо да постигнемо када се ујединимо око заједничког, племенитог и хуманог циља.

Нека ова признања буду подстицај за нова добра дела!

прва помоћ Знање које пружа руку

Ученици и наставници Медицинске школе у Ваљевоу посветили су школску 2025/2026. годину обукама из прве помоћи, добровољном давалаштву крви и волонтерском раду, у сарадњи са Црвеним крстом Ваљево.

Од школског дворишта до градског трга, од учионица основних школа до такмичарских полигона, наши ученици су ове године имали бројне прилике да покажу шта значи бити будући здравствени радник. Учили су да пруже прву помоћ, преносили знање вршњацима и издвајали слободно време за суграђане. Повезивала их је спремност да оно што знају употребе када је неке потреба помоћ.

У овим активностима учествовали су ученици од првог до четвртог разреда, уз подршку наставница Милице Китић, Душице Симић, Марије Петровић, Весне Ралић, Марије Вилотић, Милице Марковић и Маријане Матић. Дугогодишња сарадња са Црвеним крстом Ваљево омогућила им је да учење повежу са волонтерским и хуманитарним радом у заједници.

Први кораци и нове одговорности

Школска година почела је великим окупљањем волонтера. Ваљево је 6. септембра 2025. било домаћин међурегионалног такмичења екипа Црвеног крста у пружању прве помоћи и реалистичком приказу повреда, стања и обољења. За улоге водича екипа и симуланата на радним полигонима припремало се 45 ученика наше школе, на радионицама које су водиле наставнице Милица Китић и Марија Петровић. Док су једни помагали у реализацији такмичења, ученице одељења III/1 представљале су екипу прве помоћи Црвеног крста Ваљево.

Већ 13. септембра, поводом Светског дана прве помоћи, школско двориште постало је простор за учење кроз показну вежбу. Ученици првог и другог разреда пратили су демонстрацију кардиопулмоналне реанимације одрасле особе, адолесцента и бебе, као и употребе аутоматског спољашњег дефибрилатора.

Знање је потом преношено и ван школе. На јавном часу у касарни „Војвода Живојин Мишић“, 15. октобра, наставнице Милица Китић и Душица Симић, уз подршку школске екипе прве помоћи, приближиле су поступке реанимације ученицима ваљевских основних и средњих школа. Вршњачки едукатори помагали су учесницима да направе прве кораке у практичном раду. У истој касарни, 13. марта 2026, Милица Китић и чланови екипе реализовали су основну обуку из прве помоћи за 45 војника.

Током маја наставнице Милица Китић, Марија Петровић, Весна Ралић и Маријана Матић, у сарадњи

са Црвеним крстом, обучавале су ученике седмог и осмог разреда и припремале их за градско такмичење. Основци су вежбали процену стања повређених, оживљавање, заустављање крварења, превијање и имобилизацију. Тако су наши наставници и ученици помагали да се круг оних који умеју да пруже помоћ прошири.

Брига о заједници на делу

Важан део рада био је посвећен понашању у саобраћајним незгодама. На догађају у Техничкој школи 26. новембра наставница Душица Симић одржала је предавање о саобраћајном трауматизму, а школска екипа приказала поступање на месту незгоде, позивање хитне медицинске помоћи и основне вештине збрињавања повређених. Међу присутнима су били ученици, војници, ватрогасци и полицајци. Иста тема окупила је ученике и у нашој школи 10. децембра, на предавању и трибини које су водиле Душица Симић и Милица Китић, у сарадњи са Црвеним крстом Ваљево и Агенцијом за безбедност саобраћаја.

Екипе прве помоћи и реалистичког приказа повреда, стања и обољења учествовале су и у едукативном програму 4. маја 2026, поводом обележавања 27 година од погибије пилота Миленка Павловића. Ученицима, грађанима и припадницима војске, полиције и ватрогасне службе приказале су поступке збрињавања повреда и нагло насталих стања.

Брига о здрављу подразумевала је и разговор са суграђанима. Поводом Светског дана борбе против сиде, 1. децембра, наши волонтери су на Градском

тргу делили здравствено-превентивни материјал и одговарали на питања, заједно са Омладином ЈАЗАС-а, Црвеним крстом, Заводом за јавно здравље и патронажном службом Дома здравља. На истом месту су 31. јануара, поводом Националног дана без дуванског дима, делили брошуре о штетним ефектима изложености дуванском диму.

Посебно место имале су две школске акције добровољног давалаштва крви, организоване са Институтом за трансфузију крви Србије и Црвеним крстом Ваљево. Јесењој акцији, 24. октобра, одазвао се велики број матураната, а у пролећној, 25. марта, крв је дало 40 ученика. Био је то њихов непосредан допринос помоћи људима којима је крв потребна.

Признања за дугогодишњу сарадњу

Јубилеј од 150 година Црвеног крста Србије и Црвеног крста Ваљево био је прилика да се осветли и волонтерски рад наше школе. Ученици су учествовали у снимању документарног филма „Да помогне, оснажи и невољу ублажи“, у којем је о вишегодишњим активностима и повезаности школе са Црвеним крстом говорила Милица Китић, предавач прве помоћи и члан Управног одбора Црвеног крста. Филм је премијерно приказан на свечаној академији 24. фебруара у Центру за културу, када су волонтерима Црвеног крста Ваљево уручене повеље захвалности.

На Светски дан Црвеног крста, 8. маја, у сали Ваљевске гимназије стигла су и признања за дугогодишњи рад. Наша школа добила је Сребрни знак Црвеног крста за предану сарадњу у здравственом просвећивању и допринос промоцији волонтеризма. Исто признање уручено је Милице Китић за промоцију волонтеризма и развој програма прве помоћи, као и Душице Симић, предавачу прве помоћи и члану Скупштине Црвеног крста, за развој тог програма.

Завршница године у знаку тимског рада

Почетак јуна донео је прилику да ученици провере све што су месецима увежбавали. Наша школа је 4. јуна била домаћин градског такмичења у организацији Црвеног крста Ваљево. Такмичење је отворио секретар Александар Томић, а на полигонима су се окупиле седам екипа подмлатка, две екипе омладине и две екипе реалистичког приказа повреда, стања и обољења.

Прво место у категорији омладине освојиле су ученице III/1: Тамара Мијаиловић, Јована Спасић, Јована Милић, Кристина Петровић, Теодора Спасојевић, Марија Бошковић и Сара Јовановић. Прва је била и школска екипа реалистичког приказа, коју су чинили Јања Пајић, Ђорђе Андрић и Ана Крстивојевић. Обе екипе избориле су пласман на међурегионално такмичење.

У Краљеву су 6. јуна ученице екипе прве помоћи заузеле пето место, док су Јања, Ђорђе и Ана освојили треће место у реалистичком приказу и пласирали се на републичко такмичење. Допринос је дала и ученица наше школе Елена Олачи, волонтерка Црвеног крста, која је припремала екипу подмлатка.

Иза ових резултата стоје сати припреме, заједничког вежбања и преузимања одговорности. Иста посвећеност видела се и када су ученици помагали основцима да савладају нову вештину, разговарали са суграђанима или дали крв. За будуће здравствене раднике то су искуства у којима стручно знање добија своју сврху — у бризи за другог човека.

Наша јужњачка авантура

Иако смо сви једва чекали да побегнемо од контролних и школе, нисмо ни слутили колико ће нам ова екскурзија значити и колико чемо се међусобно повезати.

Пут је почео онако како најбоље почиње и како сви највише волимо. Музика се појачала чим смо кренули, и сви смо заједно певали песме свима добро познате. Прва станица нам је била Тјентиште. Када стојиш испред оног огромног споменика на Сутјесци осетиш се некако малим. Час историје на отвореном био је бољи и потпуно другачији од оног у учионици. Тамо, међу оним планинама, све те приче о херојству звуче некако стварније. После тога пут нас је водио даље ка Републици Српској, право до Вишеграда. Шетња преко старе ћуприје и улазак у Андрићград изгледали су као улазак у филм. Све је од камена чисто и некако достојанствено, баш као што приличи месту посвећеном нашем нобеловцу. А онда, после доста кривина и смеха у аутобусу, пред нама се указало Требиње. Сви кажу да је то град сунца, и заиста јесте. Уместо популарних кафића под платанима, ми смо истраживали стари град. Те уске улице и зидине имају неку посебну магију. Посебан тренутак је био у самом центру. Иако је било много места да седнемо, ми смо завршили код Грка на сладоледу. То је ваљда обавезна станица, и верујте, онај укус се не заборавља лако. Следећи дан био је резервисан за обилазак манастира. Посетили смо Мркоњиће, родну кућу Светог Василија острошког. Има нешто у том кешу и камену што те натера да мало ућутиш и размислиш, чак и када си у највећем друштву. Тврдош нас је дочекао у тишини и миру, са оним својим чуеним погледима на винограде који изгледају као на разгледници. Иако смо били преуморни, у повратку нас је чекао Дрвенград на Међавнику. То село од дрвета изгледа као у бајци, потпуно другачије од оног камена у Херцеговини.

Ова екскурзија није била само обилазак споменика и градова. То су били они тренуци када делимо све што мамо, када се смејемо заједно и када се окупимо у малој соби хотела. На овој екскурзији схватили смо да смо се боље упознали за два дана него за читаву школску годину.

Сара Петровић I-1

Екскурзија Охрид III година

Наше тродневно путовање у Северну Македонију било је једно од оних које, како би Андрић рекао, „обасјају човеков дан и учине да се осети богајим него што јесте“.

Први дан започео је поласком у раним јутарњим часовима и доласком у Скопље, где смо обишли Калемегданску тврђаву Кале, стару чаршију и камени мост. Шетња кроз ужи центар града, поред Трга Македоније и бројних споменика, дала нам је први утисак о живописности ове земље. У касним поподневним сатима смо стигли у Охрид, где је већ прва заједничка шетња најавила да ће нас град одушевити.

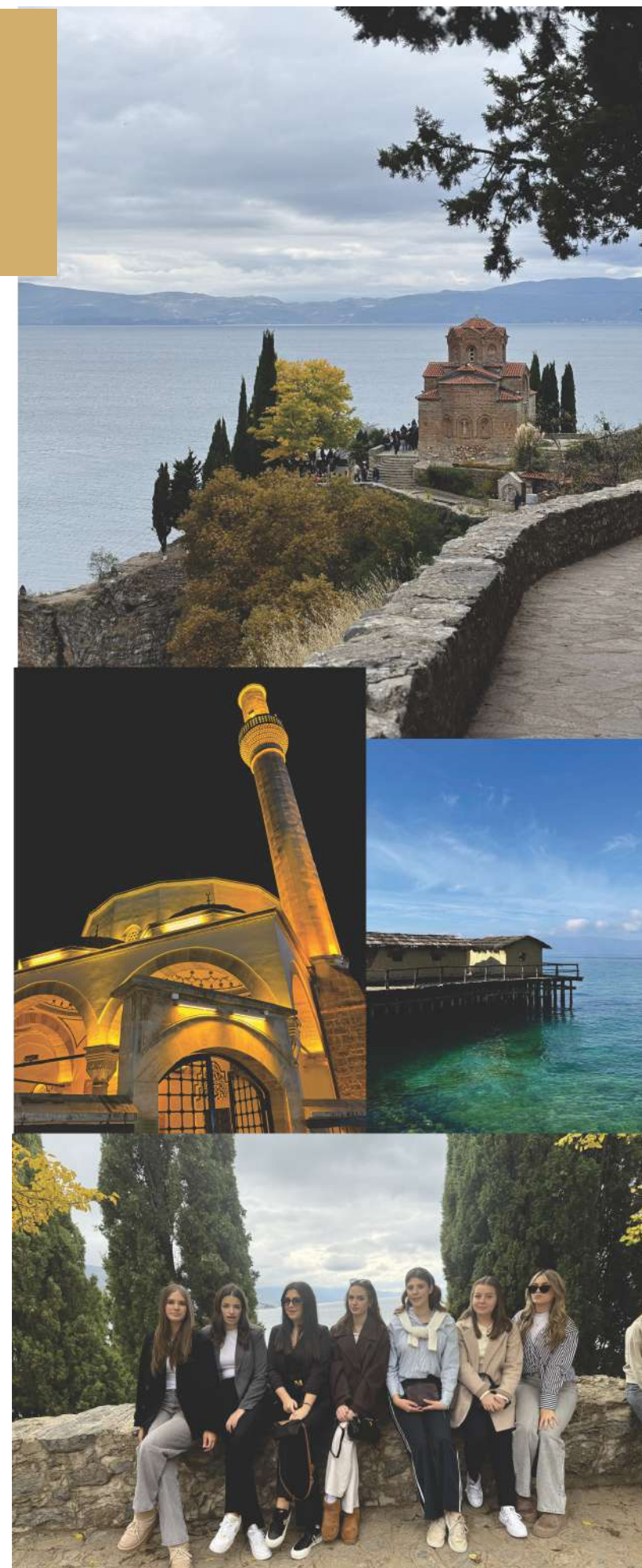
Други дан био је резервисан за обилазак Охрида и његових знаменитости — цркву Свете Софије, Амфитеатар, као и чувену цркву Светог Јована Канеа са које се пружа поглед који би, како каже Тон Селоти, „и камен надахнуо да запева“. Оно што је свима било најзанимљивије био је поподневни једночасовни крстарење Охридским језером. Вожња бродом, мир воде и поглед на град из друге перспективе оставили су утисак који ћемо дуго памтити. После вечере, ноћна шетња и дружење у хотелу додатно су улепшали дан.

Трећи дан провели смо у обиласку Залива костију и манастирског комплекса Свети Наум. Археолошка поставка и диван природни пејзаж учинили су да осетимо нешто од старине и духовности овог краја. После последње заједничке шетње по Охриду, кренули смо назад ка Србији, уморни али пуни утисака.

Као што је Дис писао, „све је прошло — све се сећа“, а управо ће се ова екскурзија памтити по дружењу, лепим тренуцима и успоменама које ћемо још дуго препричавати.

Поред генерацијске фотографије, одељење III₆ потрудило се да нам дочара делић атмосфере са путовања и поделило са нама неколико тренутака у којима су заједно уживали.

Јана Срећковић III-6

ИТАЛИЈА 2025

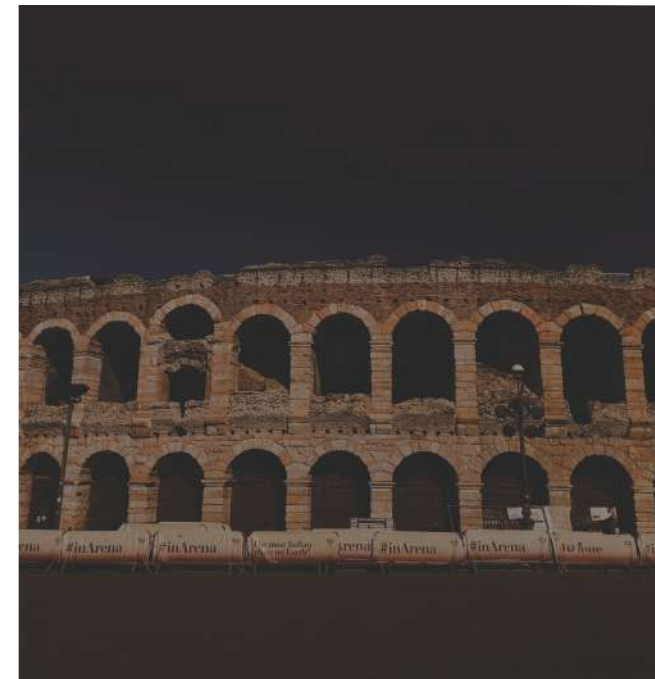
Ученици четвртог разреда средње школе Др„Миша Пантић“ имали су прилику да доживе незаборавну екскурзију у Италији. Током неколико дана обишли смо нека од најлепших и најпознатијих места ове земље: Лидо ди Јесоло, Венецију, Верону, Монтекатини терме, Пизу, Фиренцу и Трст. Путовање је било испуњено смехом, дружењем, учењем и предивним призорима.

ЛИДО ДИ ЈЕСОЛО – СУНЦЕ И МОРЕ

Наше путовање започело је у Лиду ди Јесолу, познатом летовалишту са дугим пешчаним плажама. Након дугог пута, сви смо једва чекали да осетимо мирис мора и уживамо у шетњи поред обале. Иако смо стигли у касним поподневним часовима, слободно време искористили смо за дружење, фотографисање, а они који су били храбри чак су се и купали упркос томе што није било најтоплије време.

ВЕНЕЦИЈА – ГРАД НА ВОДИ

Један од најупечатљивијих тренутака била је посета Венецији, која је фасцинантна већ због саме чињенице да је то град који плута на води. До Венеције смо стигли бродом, а затим смо кренули у обилазак. Дивили смо се каналима, гондолама и прелепим старим грађевинама. Посебно нас је одушевио Трг светог Марка са својом величанственом архитектуром као и црква Санта Марија дела Салуте. Улице су пуне разних сувенира, али посебно

се истичу маске које су карактеристичне због каневала као и мурано стакло које се производи на истоименом оближњем острву. Шетња уским улицама и прелазак преко бројних мостова учинили су да се осећамо као део неке романтичне филмске приче.

ВЕРОНА – ГРАД РОМЕА И ЈУЛИЈЕ

У Верони смо посетили чувену кућу Јулије и видели балкон са ког је, према предању, Јулија разговарала са Ромеом. Водич нам је испричао занимљиве приче о овом граду и његовој богатој историји. Сви смо се сликали са статуом Јулије.

МОНТЕКАТИНИ ТЕРМЕ

Монтекатини нас је одушевио својом елеганцијом и уређеним парковима. Улице су мирне и имају посебну атмосферу.

ПИЗА – КРИВИ ТОРАЊ

Посета Пизи је посебно забавна јер смо сви покушали да направимо занимљиве фотографије на којима држимо или гурамо криви торањ који је главна атракција Пизе. Такође, ко је желео могао је и да се попење на врх торања одакле је се пружао леп поглед. Једна занимљивост коју смо открили је да криви торањ првобитно није пројектован да буде крив већ се то догодило због грешке која га је касније прославила и учинила јединственим и посебним.

ФИРЕНЦА – УМЕТНОСТ И ИСТОРИЈА

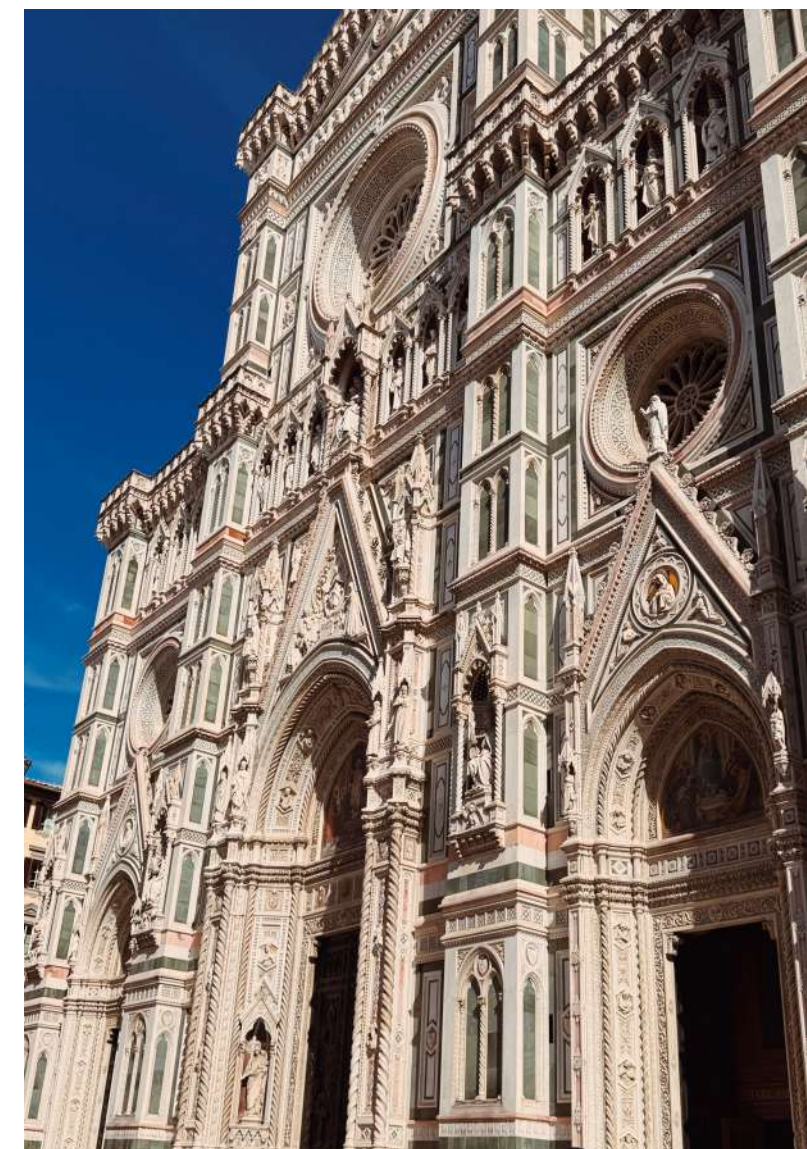
Фиренца нас је подсетила колико је Италија богата уметношћу и историјом. На сваком кораку видели смо величанствене грађевине, тргове и споменике. Овај град је оставио снажан утисак на нас.

ТРСТ – ЗАВРШЕТАК ПУТОВАЊА

У повратку смо посетили Трст, град који спаја различите културе и утицаје. Овај град је био необично жив у тренутку наше посете јер се у њему тих дана дешавао сајам једрилица. Последње сате екскурзије искористили смо за шетњу, куповину и сабирање утисака.

Ова екскурзија нам је донела нова знања и предивне успомене које ћемо дуго памтити. Вратили смо се кући уморни, али пуни лепих утисака и прича које ћемо дуго препричавати.

Марија Јеремић IV 5

ГЕНЕРАЦИЈА КОЈА ЈЕ ОСТАВИЛА ТРАГ:

Спаковане успомене, дипломе у рукама и правац – будућност!

Од првог септембра и изгубљених погледа у ходницима, стигли смо до црвеног тепиха, свечаних одела и диплома које отварају нова врата. Испратили смо још једну сјајну генерацију матураната!

Генерација матураната 2022–2026. званично је завршила своју средњошколску причу. Све оно што је стало у претходне четири године – контролни, бежања са часова, прве љубави, велика пријатељства и професорски савети – стало је у два посебна дана јуна.

Ноћ када смо заблистали (19. јун)

Све је почело у петак, **19. јуна**, када су наши матуранти заменили патике и дуксеве балским хаљинама и елегантним оделима. Родитељи, професори, млађи ученици и суграђани окупили су се у огромном броју да аплаузом испрате ову параду младости и лепоте. Прослава матурске вечери у ресторану Омни центра била је, најблаже речено, за памћење. Плесни подијум је био пун од првог до последњег минута, а селфији и заједничке фотографије преплавили су друштвене мреже. Наравно, било је и суза када су се пред крај вечери певале оне „опроштајне“ песме, свесни да се једно безбрижно доба завршава.

Званично одрасли: Додела диплома (22. јун)

Након викенда проведеног у сабирању утисака и одмарању од лудог провода, понедељак, **22. јун**, донео је званични завршетак. У сали Културног центра одржана је свечана додела диплома. У препуној сали смењивали су се понос и аплаузи. Разредне старешине су са помешаним осећањима поноса и сете уручиле сведочанства својим одељењима, а посебно су награђени они најбољи – носиоци Вукове дипломе и ученици који су школу представљали на такмичењима. Титулу Ђака генерације ове године поносно је понела Марија Јеремић, који/а се од школе опростио/ла речима које су свима натерале сузе на очи.

Директорка школе је у свом говору поручила да врата ове установе за њих остају увек отворена и пожелела им успех на предстојећим пријемним испитима.

Шта даље?

Наши матуранти сада крећу у освајање нових врхова – факултета, високих школа и првих послова. Иако одлазе, у школи остају њихове успомене, приче и траг који ниједна нова генерација неће моћи да избрише.

Срећно, матуранти! Навијамо за вас са старих координата!

Ђак генерације

Поштована директорка, наставници, родитељи драги гости и другари. Данас стојим овде са великим поносом, али и са осећајем захвалности због свега што су нам донеле ове четири године које су иза нас. Поред мноштва лепих тренутака и пријатељстава за цео живот ове четири године донеле су нам пре свега прегршт знања и лекција које ћемо понети са собом у живот и испуњавати их са великом одговорношћу. Учени смо да будемо медицински радници али смо поврх свега учени смо да будемо људи, да помажемо другима и да сарађујемо.

Овај успех мени лично доста значи јер представља потврду мог труда и рада. Када сам кренула у први разред нисам о томе ни сањала и нисам ни тежила томе, али изгледа да то није ни било потребно једноставно сам се трудила и дала све од себе, а резултати су дошли сами.

Такође даје ми велики ветар у леђа и мотивише ме да и у остатку школовања дам свој максимум премда не настављам у смеру медицине, али овај успех ми даје самопоуздање и веру у себе, да могу да остварим ствари које мој ум тренутни не може да докучи.

Поред успеха који сам постигла у школи, поносим се и својом збирком песама коју сам издала као и многобројним наградама.

Завршетак средње школе за све нас представља важну прекретницу. У овом периоду стекли смо дивне пријатеље, и прегршт сазнања о животу, људима и себи. Иза нас је један од најлепших периода којег нерадо напуштамо, али не треба да будемо тужни већ да се радујемо свему што је пред нама.

Желела да се захвалим свим нашим професорима који су несебично делили своје знање са нама и увек били ту за нас када нам је требала помоћ и подршка. За крај ћу прочитати своју песму која се зове „Будућност“.

БУДУЋНОСТ

Пред нама су стазе расуте
Дуж даљина које ћуте
И могу тек да се наслуте
Куд ноге да се упуте
Чему руке да се пруже
Кад се нада и безнађе здруже
На све стране мисли хитају
Али у ствари само изгубљене круже
Иста питања питају
А одговори неће да им се придруже

Будућност безброј избора нуди
Одабраћемо прави пут
И постати своји људи
Прави одговор за све постоји

Свако своју будућност кроји!

Марија Јеремић IV-5

Изазови претворени у искуства – мој школски мозаик.

Медицинска школа
„Др Миша Пантић“ Ваљево

Од ученика, за ученике.

Као ученик медицинске школе, од самог почетка школовања развијам посебну страст према преношењу знања и вршњачкој едукацији. Моја предавања нису само пренос информација, већ покушај да се код вршњака пробуди критичко мишљење, одговорност и свест о значају медицине и друштвених тема.

Први кораци у овој улози започели су још у осмом разреду основне школе, кроз предавање на тему „Чернобил“ у којем сам настојао да приближим историјске догађаје и њихове последице на здравље и заједницу. Тај почетак означио је моју трајну посвећеност вршњачкој едукацији, која се наставља и данас кроз бројне школске и ваншколске активности.

Од ученика, за ученике.

У другом разреду Средње медицинске школе започео сам систематски рад на вршњачкој едукацији из области медицине. Као наставак свог ангажмана, припремио сам предавање под насловом „Са радиоактивношћу, до здравог живота?“ реализовано у сарадњи са професоркама Биљаном Јовановић и Весном Митровић Зорић. Ово предавање представљало је спој научне теме и практичне свести, са циљем да код вршњака пробуди интересовање за здравље, превенцију и критичко размишљање.

„Онај ко задржава знање за себе лишава заједницу добра“ Аристотел

Трећа година школовања представљала је најинтензивнији период мог ангажмана у вршњачкој едукацији. У том времену реализовао сам више предавања на актуелне медицинске и друштвено значајне теме, са циљем да код вршњака развијем свест о превенцији и личном здрављу.

Прво предавање, под насловом „Итис? – НЕ“ било је посвећено превенцији пнеумоније и одржано у тадашњем одељењу педијатријских техничара. Због великог интересовања, исто предавање је поновљено још два пута, чиме је обухваћен већи број ученика. Убрзо након тога, заједно са својом разредном професорком Маријом Петровић, припремио сам предавање „Имаш глас, искористи га!“ које је реализовано у чак три одељења наше школе и два одељења друге основне школе у Ваљеву.

Посебно значајан сегмент био је рад на теми „Превенција HPV-а“ Ово предавање сам први пут одржао у сарадњи са тадашњом ученицом Теодором Којић, а затим сам га самостално поновио два пута у нашој школи. Поред тога, реализовао сам га и у сарадњи са Црвеним крстом Ваљево у Пољопривредној школи у Ваљеву, све то у партнерству са Заводом за јавно здравље Ваљево. У том оквиру, сарађивао сам са Снежаном Маринковић, дијететичарем-нутриционистом испред Центра за промоцију здравља ЗЗЈЗ, што је предавању дало додатну тежину и професионалну димензију.

Овај период обележио је моју трајну посвећеност вршњачкој едукацији, али и уверење да знање има највећу вредност онда када се дели и умножава кроз заједничко учење.

Од школе ка заједници: мој корак више.

Кроз своје школовање, од друге године, активно сам се укључио у ваншколске активности, пре свега кроз рад у школском парламенту. Моја улога била је усмерена на организацију хуманитарних акција, које су постале један од најзначајнијих сегмената мог ангажмана.

У више наврата сарађивао сам са организацијом НУРДОР, а иницирао сам и сарадњу са удружењем „Плави анђели“ Ваљево, које окупља особе оболеле од аутизма. Управо та сарадња инспирисала је идеју за хуманитарну акцију „Срећа, срећа, радост“ која је уједно постала и мој први видео на школском

YouTube каналу, где сам био руководилац видео пројекта.

Осим тога, учествовао сам у бројним другим акцијама школског парламента, у сарадњи са тадашњим координатором ученичког парламента, наставником Иваном Манићем. Овај период обележио је моју посвећеност заједници и уверење да хуманитарни рад представља снажан облик школског и личног развоја.

Тим за каријерно вођење и саветовање

У другој години, захваљујући професорки Маријани Матић, постао сам члан тима за каријерно вођење и саветовање – што се показало као прави погодак. Управо овде моје способности долазе до пуног изражаја.

У оквиру тима био сам задужен за руковођење школским YouTube каналом, креирање видео садржаја, постера и инфографика о образовним профилима школе. Активно сам учествовао у практичним приказима наших кабинета здравствене неге, као и смерова медицинска сестра-техничар и педијатријска сестра-техничар. Такође сам био део организације Дана отворених врата 3 године за редом.

БАЗАР ЗДРАВЉА

Мој највећи пројекат у школовању био је „Базар здравља“ идеја коју сам осмислио још у првој години, представио својој разредној професорки Марији Петровић, а у трећој години реализовао у сарадњи са професоркама Маријом Петровић и Јеленом Аксентијевић. Поред тога, на кратко сам био руководилац школског бенда и хора, које сам успео да претворим у јединствену музичку секцију Медицинске школе. Бавио сам се организацијом активности секције здравствене неге, такмичењем у вештини навлачења стерилних рукавица и бројним другим пројектима. „Базар здравља“ као мој најобимнији пројекат заслужује посебну страницу у овом магазину, али и трајно место у мом школском сећању.

Остале Активности

Члан секције прве помоћи

Члан секције здравствене неге

Такмичар из области здравствене неге

Волонтер Црвеног Крста

Члан школског хора

Посебно хвала

Посебно хвала професору Златку Нинићу, који ми је био као мудри ментор, затим мојој менторки Весни Ралић, као и професоркама Зорици Вујетић, Ани Гајић, Маријани Матић, Данијели Марковић, наставнику Ивану Манићу, професоркама Милице Китић, Душици Симић, Марији Жмукић, Светлани Јелић, доктору Душану Ружичићу и свима осталима које нисам навео. Ма, хвала целом колективу Медицинске школе, јер без вас овај пут не би имао исти смисао.

Посебну захвалност дугујем својој професорки инфектологије и великом ментору, др Александри Дасовић Милаковић, која ми је кроз праксу и теорију показала шта медицина заиста јесте. Њена подршка и знање оставили су дубок траг у мом школовању и усмерили ме ка даљем професионалном развоју.

На крају, посебан сегмент издвајам за своју разредну професорку Марију Петровић, разредног старешину који је био као други родитељ. Једина је била ту када год је требало, професионално али и људски. Искрено верујем да нема бољег примера здравственог и просветног радника нигде у Србији и шире. Њена подршка није била само педагошка, већ и животна, и зато ће заувек имати најважније место у мом школовању.

Професори, колеге, пријатељи, имам само једну жељу. Некада када седнете и погледате у даљину, сетите ме се, јер је сигурно да ћу се ја вас заувек сећати.

И да, морам да упутим једно велико извињење свим професорима здравствене неге које сам упорно „смарао“ да ме шаљу у ангио салу и коронарну јединицу. Знам да сам изгледао као да сам на мисији, сваки час сам био спреман да се пријавим као добровољац за ангио салу и коронарну јединицу. Ако сам неке подигао притисак својим молбама, барем сам показао да превенција хипертензије није само теорија, већ и пракса!

„Мени је твоја упорност фасцинантна.“ - проф. Светлана Јелић (Након хиљадите моје молбе за одлазак у ангио салу)

МЕЂУНАРОДНИ КОНГРЕС СИНЕРГИЈА ЗНАЊА И ИСКУСТВА

Уз помоћ поливалентне патронажне службе Ваљево, Славице Филиповић, моје разредне Марије Петровић и колектива медицинске школе у Ваљеву, успешно сам отишао на конгрес "Синергија знања и искуства" одржан на Златибору у организацији удружења "ESKULAP" и BAMSTIB-a. На самом конгресу имао сам прилику да разговарам са медицинским сестрама и лекарима неких од најпознатијих здравствених установа РС, попут института за КВБ Дедиње. Такође, имао сам и прилику да се упознам са председницом академије струковних студија Београд, др Данијелом Пецарски, медицинским сестрама испред коморе МС Србије, главном сестром породилишта ГАК "Народни фронт", бабицама попут Драгане Шајиновић испред ЗЦ Лаза Лазаревић Шабац и многим другима. У току конгреса, слушао сам предавања на онколошке теме (акредитације у онкологији, пром систем и сл) при чијој сесији су се нашли лекари и медицинске сестре из Словеније, Хрватске и лекар из Шпаније. Затим слушао сам предавања на теме употребе цитратних раствора за "закључавање" ЦВК, имплементација ЕСМО и CRRT система истовремено, опекотине у педијатрији, употреба једнократних бронхоскопа, компликације са којима се бабице различитих здравствених центара широм Србије боре и још многа друга предавања. Имао сам и част да изложим свој рад у виду 10-о минутног стручног саопштења на тему "Пораст стопе оболелих од коронарне болести због конзумације енергетских пића, испод 35год старости". На крају конгреса, односно након мог предавања, био сам јако пријатно изненађен од стране организатора самог конгреса, испред удружења "ESKULAP" Миријана Блануша, која ми се на један прелеп начин захвалила на учешћу на овакво једном конгресу. Била ми је част што сам, као једини ученик медицинске школе на том конгресу, могао да представим себе, своје менторе и своју школу на један достојанствен начин. Хвала свима који су веровали и и даље верују у мене.

1. Мој поглед на медицинску школу.

Медицинска школа увек ће за мене имати посебно место у срцу. Главни разлог иза овога јесте, што заправо на медицинску школу никада нисам ни гледао као на школу, већ као место где бих сваки дан дошао, спреман за нешто ново, спреман да проведем

време са људима које волим и место где се ја осећам сигурно и на свом терену. Можда ће ово многим звучати као клише, али стварно, медицина по мени није само струка и није занат. Медицина је стил живота.

2. Где видим себе у будућности?

Да ли ћу бити успешан лекар? Не знам. У овом моменту не знам ни да ли ћу остварити све циљеве које бих волео на медицинском факултету, из чистог разлога јер у моменту писања овог текста још нисам ни крочио у амфитеатар те не знам шта да очекујем. Али у глобалу, оно где се ја сигурно видим кроз пар година јесте поред својих пацијената, жељан пружања помоћи и осмеха пацијената који се опорављају, а надам се да ће тој жељи за помоћ другима и моја срећа бити реципрочна.

3. Волео бих да заборавим.

Наравно, људски је да постоје и моменти на које нисмо претерано поносни. Лично, волео бих да заборавим тренутке мањка слоге између мене и одређених другара. Понајвише тренутке мањка слоге са тада и сада јако блиским пријатељем, који се касније испоставио као највећа подршка. Не постоји

неки моменат конкретно који бих волео да заборавим. Искрено, када бих све могао испочетка, исто бих урадио. Треба се поносити свим моментима. И оним позитивним и оним негативним, јер вас они баш чине тиме што јесте.

4. Шта ћу заувек носити у срцу?

Моје драге другаре, најбољег разредног старешину, моје пријатеље, праксу у ангио сали, скривене погледе, мољење професорке здравствене неге да одем у ангио салу, певање уз гитару професора енглеског, мудра и гласна(у буквалном смислу) проповедања професорке српског и топлину колектива која постоји само у медицинској школи.

5. Шта очекујем од будућег школовања.

Као што рекох, сада искрено нисам сигуран шта да очекујем. Очекујем да ће бити стриктно и да ће захтевати пуно рада, труда и дисциплине. Очекујем много нових познанстава и искустава. Очекујем повећање љубави према свом послу када дубље зађем у лепоте медицине.

Матеа Ђукановић IV-1

Сто матураната Медицинске школе наставља школовање

Пријемни испит положило је 92,59 одсто ученика који су га полагали. Генерација 2025/2026. остварила је бољи резултат од претходне, а избор студија обухвата здравство, образовање, право, језике и бројне друге области.

За сто матураната Медицинске школе завршетак средњошколског образовања означио је почетак новог поглавља на факултетима и високим струковним школама. Њихов успех на пријемним испитима доноси разлог за радост целој школској заједници, а будућим генерацијама показује колико различитих путева може да се отвори после матурске дипломе.

Од укупно 146 ученика завршних разреда четвртог степена у школској 2025/2026. години, пријемни испит полагало је њих 108. Испит је положило 100 ученика, односно 92,59 одсто оних који су изашли на полагање. Према школском извештају, свих сто је и уписало факултет или високу струковну школу, па је школовање наставило 68,49 одсто целе генерације.

Више кандидата и бољи резултати

У поређењу са претходном годином, повећан је и удео матураната који су полагали пријемни испит и проценат успешности. На полагање је изашло 73,97 одсто генерације, док је годину раније тај удео износио 64,58 одсто. Истовремено, успешност на пријемним испитима порасла је са 86 на 92,59 одсто. Иза ових бројева стоје појединачни успеси младих људи који су направили важан корак ка свом будућем занимању.

Посебно се издвојило одељење IV/3: свих двадесет ученика који су полагали пријемни испит успешно су га положили. У одељењу IV/4 испит су положила 23 од 24 кандидата, а у IV/2 њих 22 од 23. Успех су остварили и матуранти IV/1, са 17 положених испита од 19 кандидата, као и IV/5, где је испит положило 18 од 22 ученика. Сви ови резултати допринели су заједничком успеху генерације.

Од здравства до нових професионалних интересовања

Велики број матураната одлучио је да настави образовање у областима блиским средњошколској струци. Високу здравствену школу струковних студија уписала су 24 ученика, а Медицински факултет њих дванаест. Међу одабраним струковним програмима су сестринство, радиологија, медицинско-лабораторијска технологија и други смерови који воде ка раду у здравству. Академију струковних студија Шабац уписало је шеснаест матураната: дванаест на смеру за струковног васпитача и четворо на смеру медицинска сестра – техничар.

Избори ове генерације, међутим, сежу и далеко изван здравствених занимања. Правни факултет уписало је осам ученика, ДИФ и Учитељски факултет по шест, а Педагошки факултет, на смеру за учитеља, петоро. За медицинску биохемију на Фармацеутском факултету определило се троје матураната.

Још троје наставило је школовање на Филолошком факултету — двоје на енглеском језику и једно на германистици.

Међу будућим студентима су и они који су изабрали логопедију и дефектологију на ФАСПЕР-у, етнологију и антропологију на Филозофском факултету, студије безбедности и економије. Појединачни избори обухватају и хемију и технологију, туризам и хотелијерство, агроекономију, зоотехнику, ветеринарску медицину, здравствене науке и физикалну терапију, Саобраћајни факултет и Сингидунум. Та разноврсност сведочи о различитим интересовањима и плановима са којима наши матуранти започињу следећу етапу образовања.

Честитке за почетак новог поглавља

Свим ученицима који су уписали студије честитамо на оствареном успеху и желимо да на изабраном путу пронађу знања, пријатељства и прилике за напредовање. Захвалност припада и наставницима који су их током школовања подучавали и подстицали да развијају своје способности, као и породицама које су им пружале подршку.

Подршку упућујемо и матурантима који ове године нису наставили школовање, посебно онима који нису положили пријемни испит. Један резултат не одређује све будуће могућности, а знања и вештине стечени у школи остају основа за даље учење и рад. Свим нашим матурантима желимо да истрајно граде свој пут

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ СВЕТСКИХ И НАЦИОНАЛНИХ ДАНА У НАШОЈ ШКОЛИ

Од почетка школске године наша школа је активно учествовала у обележавању бројних светских и националних датума који имају за циљ подизање свести о здрављу, хуманости и важности превентивног деловања. Кроз радионице, предавања, јавне часове и хуманитарне акције, ученици и наставници показали су висок ниво одговорности, солидарности и ангажовања.

Месеци септембар и октобар обележени су низом значајних активности. **Светски дан менталног здравља**, који се сваке године обележава 10. октобра, ове године био је посвећен изузетно важној теми — менталном здрављу у хуманитарним кризама и ванредним ситуацијама. Тим поводом, ученици одељења III-3, заједно са професоркама Весном Ралић и Иваном Поповић, присуствовали су едукативном предавању и радионици о значају очувања менталног здравља. Активност је реализована у Економској школи у Ваљево, у сарадњи са поливалентном патронажном службом Дома здравља и Заводом за јавно здравље Ваљево. У исто време, ученици одељења III-4 дали су свој допринос израдом здравствено-васпитних плаката.

Током октобра обележени су и **Светски дан реанимације** и **Светски дан хране**. Поводом Светског дана реанимације, професорке Милица Китић и Душица Симић организовале су јавни час прве помоћи у оквиру манифестације „Дан отворених врата“, на полигону касарне „Војвода Живојин Мишић“. У реализацији часа учествовали су чланови Секције прве помоћи и волонтери Црвеног крста, а тема часа била је кардиопулмонална реанимација.

Светски дан хране обележен је низом креативних и едукативних активности. Ученици одељења II-1 и I-4, заједно са својим разредним старешинама, израђивали су тематске плакате, мотивационе поруке и делили воће школским друговима и запосленима, промовишући значај здраве исхране. Такође, ученице одељења IV-4 су уз помоћ своје разредне старешине, обележиле овај дан у вртићу „Бамби“, где су децу старије јаслене групе упознале са важношћу здраве хране и развијањем правилних животних навика.

Крај октобра употпуњен је акцијом добровољног давања крви, реализованом у сарадњи са Црвеним крстом Ваљево, чиме је још једном истакнута важност хуманости и солидарности

У новембру је обележен **Светски дан борбе против дијабетеса**, са циљем скретања пажње на све већи глобални проблем ове болести и значај превенције, раног откривања и правилног лечења. Ученици одељења III-3, заједно са професоркама Јеленом Симић, Хаџи Светланом Јелић и Маријаном Матић, учествовали су у активностима у Дому здравља Ваљево, где су мерили вредности артеријског крвног притиска и шећера у крви, делили здравствено-васпитни материјал и пружали савете заинтересованим грађанима.

Месец децембар протекао је у знаку Светског дана борбе против сиде. Ученици одељења III-4 образовног профила гинеколошко-акушерска сестра, заједно са својим наставницима, а у сарадњи са поливалентном патронажном службом Дома здравља и Заводом за јавно здравље Ваљево, 1. децембра 2025. године на градском тргу делили су информативне флајере и разговарали са грађанима о начинима преноса, заштити и значају редовних превентивних прегледа.

У нову календарску годину ушли смо обележавањем **Националног дана без дуванског дима**. Ученици одељења IV-1, заједно са професорком Татјаном Марковић, обележили су овај дан кроз активности усмерене на подизање свести о штетности никотинских производа и значају очувања здравља.

Све ове активности показују да наша школа не образује само будуће здравствене раднике, већ и одговорне, хумане и друштвено освешћене младе људе, спремне да своје знање примене у служби заједнице.

Јана Срећковић III 6

РАЗЛИЧИТЕ ЧАРАПЕ КАО ПОРУКА ПРИХВАТАЊА

Ученици III/4, будуће гинеколошко-акушерске сестре, обележили су на градском тргу Светски дан особа са Дауновим синдромом. Уз наставнице Зорицу Вујетић, Ивану Поповић и Драгану Табашевић, припремили су сусрет посвећен разумевању и прихватању различитости.

Мотивационе поруке, цртање са најмлађима, музика и плес подстакли су дружење и разговор. Различите чарапе биле су препознатљив знак подршке особама са Дауновим синдромом. Будући здравствени радници показали су колико су, поред стручног знања, важни пажња према другима и спремност да свако буде прихваћен у заједници.

САВЕТИ ЗА ЗДРАВЉЕ НА ГРАДСКОМ ТРГУ

Поводом **Светског дана здравља**, ученици III/3 изашли су 7. априла на градски трг и разговарали са суграђанима о очувању здравља. Мерили су крвни притисак, делили информативне брошуре и воће, повезујући наставу са непосредним радом у заједници.

Ученике су пратиле наставнице Весна Ралић, Маријана Матић и Вања Николић. Активност је остварена уз сарадњу Црвеног крста, Завода за јавно здравље и патронажне службе Дома здравља. За будуће здравствене раднике овај сусрет био је прилика да вежбају комуникацију и подсети на значај превенције.

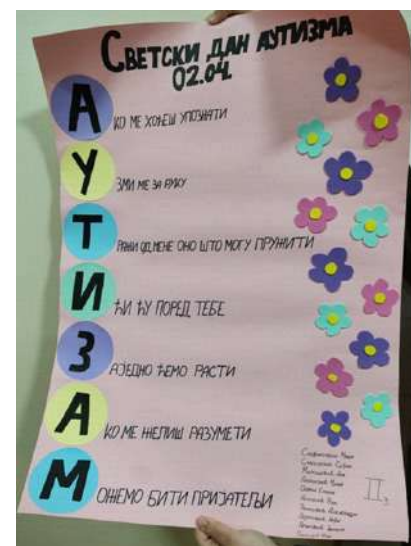

Поруке подршке особама са аутизмом

Поводом Светског дана особа са аутизмом ученици II/3 припремили су паное, а IV/4 презентације и дружење у вртићу „Бамби“. Уз Јелену Аксентијевић, Драгану Табашевић и Александру Благојевић Матић, кроз активности са децом и васпитачима упутили су поруке прихватања и подршке.

МЕЂУНАРОДНИ ДАН БАБИЦА

Ученици одељења IV/4, са својим наставницама Јеленом Аксентијевић, Зорицом Вујетић и Иваном Поповић, 05.05.2026. године обележили су Међународни дан бабица кроз различите едукативне и креативне активности. Током обележавања, ученици су израђивали паное на тему значаја бабица, где су кроз текстове и илустрације представили њихову важну улогу у очувању здравља мајки и новорођенчади. Реализована је едукација ученица са смера гинеколошко-акушерска сестра које су из свог угла представиле значај бабица у здравственим установама. Такође, поделиле су занимљиве догађаје са практичне наставе и указале на хуманост овог позива. Кроз ове активности ученици су развијали свест о значају бабица и њиховом доприносу друштву, као и поштовање према овом одговорном занимању.

Кретањем до здравијих навика

Ученици II/4 и наставница Весна Јевтић обележили су **Међународни дан физичке активности** спортским и рекреативним садржајима. Учешћем су указали на важност редовног кретања и навика које доприносе очувању здравља.

Активност је реализована у сарадњи са Домом здравља, Црвеним крстом и Центром за промоцију здравља Завода за јавно здравље. За будуће физиотерапеутске техничаре то је била прилика да знање о значају физичке активности приближе заједници.

Млади у акцији против дуванског дима

Јања Јанковић, Лана Вучковић, Емилија Ђокић и Михаило Лукић учествовали су у едукативно-превентивној акцији у центру Ваљево поводом Светског дана борбе против дуванског дима. Уз наставнице здравствене неге Вању Николић и Татјану Марковић, разговарали су са суграђанима и делили информативни материјал.

У средишту разговора биле су последице употребе дуванских производа и превенција пушења међу младима. Акција је реализована са Црвеним крстом Ваљево и Домом здравља Ваљево. Ученици су добили прилику да стручна знања пренесу ван учионице и подстакну разговор о здравим животним навикама.

Подршка удружењу поводом четврт века рада

Ученици II/4 учествовали су у обележавању 25 година рада Удружења оболелих од мултипле склерозе Колубарског округа. Сусрет је одржан 10. јуна у Коњичком клубу Дегурић.

Члановима удружења подршку су пружили Ђурђина Божић, Теодора Ђорђевић, Лана Јанковић, Марија Јевтић, Елена Јоксимовић и Наум Маринковић, уз наставнике Весну Јевтић и Милоша Васиљевића. Учешћем у овом догађају ученици су показали пажњу према људима којима су разумевање и подршка заједнице важан ослонац.

Хуманост и уметност руку под руку: Свечано обележен Дан Медицинске школе „Др Миша Пантић“

Медицинска школа „Др Миша Пантић“ у Ваљеву обележила је свој Дан школе тродневним богатим програмом који је од 11. до 13. маја 2026. године окупио бројне ученике, професоре, родитеље и суграђане. Тродневна манифестација протекла је у знаку хуманости, културно-уметничког стваралаштва и подсећања на богату историју ове образовне установе.

„Рецепт за осмех“ за помоћ бившој ученици

Манифестација је започела дводневним хуманитарним базаром под називом „Рецепт за осмех“, који је имао за циљ прикупљање новчаних средстава за подршку у лечењу и опоравку Тамаре Тодоровић, бивше ученице ове школе.

У сарадњи са Предшколском установом „Милица Ножица“, као и уз велико ангажовање одељења IV-4, IV-3, III-4 и I-6 са својим одељенским старешинама (Јеленом Аксентијевић, Зорицом Вујетић, Анђелком Јеремић и Маријом Ковачевић), посетиоцима су понуђени ручно израђени украси, декоративни предмети, слике, привесци и слаткиши. Захваљујући изузетном одазиву грађана и пријатеља школе, прикупљен је износ од 108.420,00 динара, који је у потпуности уплаћен на Тамарин рачун.

Свечана академија у знаку емпатије и уметности

Централни догађај одржан је у уторак, 12. маја, када је у препуној сали организована Свечана академија. Уводни део обележиле су три изведбе школског хора под руководством професорке Ане Гајић, као и емотиван соло наступ ученика Матее Ђукановића, који је уз певање користио и знаковни језик, подсетивши присутне на важност емпатије.

Посебну пажњу и громогласне овације публике изазвала је монодрама „Чашица разговора“, коју су режирали професорка Јована Бранковић и ученик Лазар Милићевић. Након тога, присутни су имали прилику да уживају у изведби поезије „Галеб“ у интерпретацији ученице Саре Радовановић.

Признања, забава и „Историјски времеплов“

Завршница академије била је посвећена свечаној додели захвалница и диплома заслужним наставницима, ученицима и сарадницима. Након званичног дела, у наставничкој канцеларији уприличено је послужење за одрасле, док су ученици прославу наставили уз наступ DJ-а, којег је изабрао Ученички парламент.

За све посетиоце била је постављена и изложба архивских фотографија под називом „Историјски времеплов“, која је кроз успомене и старе слике приказала генерације ученика и запослених кроз историју школе.

Успешно реализованим програмима ученици и колектив Медицинске школе још једном су потврдили да медицина и уметност иду руку под руку — лечећи и тело и душу.

Градимо свет емпатије и солидарности:

Објављен извештај о Недељи сећања и заједништва у Медицинској школи у Ваљеву

У Медицинској школи „Др Миша Пантић“ у Ваљеву у периоду од 4. до 8. маја 2026. године успешно је обележена „Недеља сећања и заједништва“. Манифестација посвећена неговању културе сећања на жртве трагедије из 2023. године спроведена је кроз низ стручних, едукативних и хуманитарних активности са циљем промоције емпатије, толеранције и ненасилне комуникације међу младима.

Интеграција тема заједништва у редовну наставу Педагошко-психолошка служба школе припремила је пре богатог програма смернице за професоре свих предмета. Трагови емпатије проткали су се кроз часове српског језика уз тему „Писмо пријатељу подршке“, хемију кроз дискусије о одговорном понашању, као и рачунарство где се изван дигиталних кабина говорило о дигиталној емпатији и безбедности на мрежи.

На стручним предметима като што су Здравствена нега, Анатомија и Прва помоћ акценат је стављен на хуманост, изградњу поверења са пацијентима и пружање подршке особама које пате.

Радионице за ментално здравље и гостујућа предавања:

У оквиру манифестације, у одељењу I-4 психолог Јелена Давидовић и педагог Сара Урошевић реализовале су радионицу „Невидљиве нити заједништва“. Кроз анонимну размену порука афирмације под називом „Капсула невидљиве доброте“, ученици су имали прилику да јачају међусобно поверење и препознају позитивне особине својих вршњака.

Дана 8. маја одржано је гостујуће предавање Иве Јевтић о менталном здрављу за ученике првог и другог разреда, док је у наредној недељи (15. маја) гинеколог др Душко Антонић одржао предавање о очувању репродуктивног здравља и превенцији полно преносивих болести за ђаке другог и трећег разреда.

Одана почаст хероју Миленку Павловићу

На самоми почетку недеље, 4. маја, обележено је 27 година од погибије пилота хероја Миленка Павловића. Ученици Медицинске школе — чланови Екипе прве помоћи и секције за реалистички приказ повреда — активно су учествовали у програму приказујући практичне вежбе збрињавања хитних стања. Догађај је реализован у сарадњи са Црвеним крстом Ваљево, Ватрогасном службом, Хитном помоћи и припадницима касарне „Живојин Мишић“, чиме је послата снажна порука о важности заједништва у критичним моментима.

интервју

Гордана Дикановић

1. Колико дуго радите у школи и какви су били Ваши почеци рада?

У школи радим пуних 38 година, за ово радно место се нисам припремала на свом факултету и ово је за мене саму било једно изненађење, да нећу ући у оно за шта сам се припремала, већ у оно за шта сам наводно предодређена по свом карактеру, да спојим две љубави, а то је психологија и рад у великим колективима, са младим људима и са децом. У овој школи сам од 6. септембра 1998, а пре тога сам десет година провела у Пољопривредној школи, али ми је прво радно место било овде, где сам радила на замени, затим у Пољопривредној школи и на крају поново овде у Медицинској.

У радном веку посебно издвајам две ствари:

- Свој радни век провела сам здрава, никад нисам била на боловању, и што никада нисам имала васпитно-дисциплински поступак против запосленог.

2. За толико година радног стажа шта бисте издвојили као најлепше искуство које ћете увек памтити?

Увек ћу памтити један мој став који сам се трудила да испоштујем и који су други поштовали у односу на оно како сам га ја поставила, а то је да смо овде сви због деце и родитеља, и да нико од њих ни из једне канцеларије не сме изаћи са одговором “не знам” или “дођите сутра”. Памтићу и да никад нисам имала примедбу од стране оних због којих сам ту.

3. Да ова сада Гоца може да попије кафу са младом Гоцом која тек креће да ради, који савет бисте јој дали?

Дала бих јој савет да мало мање енергије троши. Ја сам се пуно посветила свом послу, али сам исто тако врло срећна што сам га провела на начин на који сам га провела, а било је и неко друго време и сасвим другачији друштвени изазови и критеријуми. Не знам да ли бих јој дала савет да нешто промени, јер је просто и немогуће у таквом једном окружењу, јер правник у просвети није обичан правник, то није правник као у правосуђу или било којој другој установи, јер он не подразумева само суве прописе, него подразумева један рад где се не могу искључити емоције јер је просвета посебан друштвени сегмент.

Самим тим бити правник у школи за мене је значило балансирање између строгих законских прописа и специфичних топлих људских прича које просвета носи са собом.

4. За свог радног стажа који проблем Вам је задао највише изазова и како сте га решили?

Нисам имала много турбуленција у свом раду и морам да истакнем да сам доживела узајамно поштовање у два колектива у којима сам радила, а овде сам дуже. Све своје колеге доживљавала сам са уважавањем, било да су били искуснији у раду од мене или су били приправници, а исто тако сам наилазила на поверење да оно што кажем или на шта им укажем, да ми верују, а то је највећа сатисфакција. Сви су увек знали да им никад нећу дати погрешну информацију, јер верују да у свом раду увек све детаљно проверим пре него што им ишта саопштим. Самим тим, многе проблеме смо решавили кроз изграђено поверење. Међутим, морам рећи да ружне ситуације које сам имала биле су изазване да кажем „споља“. У неким ситуацијама где наше друштво не препознаје школу онако како треба да је препозна, већ је препознаје као “креду и звоно”, а после тога као сувопарни систем који служи само часовима и оцењивању ученика, а не као јавну службу са свим обавезама које имају установе, а посебно у овако сложеном систему као што је образовна установа. За свог радног века трудила сам се да све што научим

корисно и добро из својих других друштвених ангажовања које сам имала, пресликам на неке ситуације овде у школи. Закони су се мењали као и систем рада у школи, али је циљ увек био исти а то је заштита интереса ученика, школе и просветне делатности као целине и подизање њеног угледа. Најпоноснија сам на то што сам сваки правни изазов решавала мирно, стављајући интересе заједнице и колектива на прво место.

5. Када бисте требали да изаберете једну реч којом би описали рад у школи, која би то реч била за Вас?

Тешко је изабрати једну реч, али бих издвојила “посвећеност и пожртвовање”. Под овим мислим на сваког запосленог у просвети у којој су запослени врло посвећени и пожртвовани оваквом послу, а што је ретко у другим делатностима, то слободно могу да истакнем.

6. Како видите себе у пензији?

Биће ми необично. Ја сам неко ко је навикао да ради. Немам намеру да се зауставим. Већ имам нека своја друштвена ангажовања и позиве за додатне активности. Оно што највише желим је да будем здрава и да се посветим путовањима на којима више не морам да будем везана за мобилни телефон и посао. Тако да видим себе растерећену и опуштену, а шта ће време носити, видећемо...

За свог радног века мислим да сам школи пружила једну правну сигурност и драго ми је да сам била ослонац ученицима, родитељима, наставницима и директорима. Бити правник подразумева да не можете неком рећи оно што му се свиђа, већ оно што јесте, и објаснити да право и правда нису исто.

Обично људи завршавају ради век са реченицом “Извините ако нешто није било у реду”. Слободна сам рећи да немам разлог за ту реченицу и на то сам врло поносна.

Знање, труд и спортски дух

Школска 2025/2026. година донела је нашим ученицима бројне прилике да покажу знање, испробају своје вештине и представе школу. Од првог такмичарског искуства до републичких пласмана, сваки наступ заслужује пажњу и признање. Зато ове странице посвећујемо свима који су прихватили изазов: ученицима који су освојили награде, али и онима чији су труд и учешће подједнако важан део живота наше школе.

Српски језик и књижевност

Љубав према књижевности и пажљиво неговање језика донели су лепе резултате. На Књижевној олимпијади учествовала је Анђела Јокић (II/4) на општинском нивоу, док је Милица Миљевић (II/2) освојила треће место на окружном такмичењу. Њихова менторка била је Милица Витанц.

На такмичењу из српског језика и језичке културе посебно се истакла Тамара Мијаиловић (III/1), која је, уз подршку менторке Миле Степановић, освојила прво место на окружном и шесто на републичком нивоу. Успешне су биле и ученице одељења II/6 које је припремала Мира Павловић: Маја Ђокић освојила је друго место на општинском и окружном, а пето на републичком такмичењу; Наталија Костић била је прва на општинском и трећа на окружном, док је Теодора Бајић освојила треће место на окружном такмичењу. Њихови резултати заслужују искрену честитку, као и истрајност са којом су се припремале за сваки наредни ниво.

Биологија и математика

Радозналост и посвећеност изучавању живог света одвели су Дамњана Стевановића (III/6) до трећег места на окружном и четрнаестог на републичком такмичењу из биологије. На том путу пратила га је менторка Душица Матић. Овај успех је лепо признање његовом знању и уложеном раду.

На републичком такмичењу из математике нашу школу представљало је петоро ученика, уз менторску подршку Катарине Вићентијевић и Предрага Стојковића. Теодора Бајић (II/6) освојила је пето место, Лазар Поповић (I/2) тринаесто, Искра Ђуровић (II/6) седамнаесто, Душан Павићевић (IV/3) двадесет прво, а Сара Поповић (I/2) двадесет осмо место. Сваком од њих честитамо на спремности да се суочи са захтевним задацима и одмери знање на републичком нивоу.

Енглески језик

Велико интересовање за енглески језик потврдило је школско такмичење одржано 26. фебруара 2026. године, на коме су учествовала 43 ученика другог, трећег и четвртог разреда. Захвалност припада свима који су се опробали, а посебне честитке ученицима са најуспешнијим резултатима.

Међу ученицима другог разреда, Александра Јеремић (II/6) освојила је прво место; Нина Радовановић (II/1) и Анђела Богуновић (II/4) друго, а Милош Пријовић (II/2) и Лука Ковачевић (II/1) треће место. У трећем разреду први је био Дамњан Стевановић (III/6), друга Александра Ђоновић (III/6), а трећи Вук Никићевић (III/2). Међу матурантима прво место поделили су Дуња Антонијевић (IV/3) и Урош Мишковић (IV/2), друго је освојила Анђела Бошковић (IV/3), а треће Кристина Пауновић (IV/3).

Сви наведени ученици представљали су школу и на окружном такмичењу. Александра Јеремић освојила је друго место и изборила пласман на републички ниво, док је за остале забележено учешће. И њихов наступ заслужује признање: излазак на следећи ниво прилика је да се стекну искуство и сигурност у сопствено знање. Ученике су припремали Мирјана Маравић, Сениша Манић, Иван Манић и Ранка Бранковић.

Анатомија и физиологија

Знање које представља темељ будуће струке наши ученици показали су и на републичком такмичењу из анатомије и физиологије. Катарина Вујић (I/3) освојила је 27, Сара Петровић (I/2) 29, а Лана Ахметовић (I/3) 38. место, у конкуренцији 75 ученика из 25 школа. Школа је екипно заузела петнаесто место. Уз менторку Јелену Ђесаревић, ове ученице су већ на почетку средњошколског образовања стекле драгоцено такмичарско искуство.

Здравствена нега

У здравственој нези такмичарски успех има посебну вредност, јер повезује научено градиво са вештинама важним за будући позив. Прво место на школском такмичењу освојила је екипа одељења III/3: Михаило Лукић, Ана Филиповић, Анђела Ж. Павловић и Кристина Недић, уз подршку Весне Ралић и Маријане Матић.

На XI републичком такмичењу медицинских школа Србије из здравствене неге школу су представљали Михаило Лукић, Ана Филиповић и Анђела Ж. Павловић (III/3). Ана је освојила четврто, Михаило десето место, а екипа је заузела шеснаесто место. Честитамо им на наступу и труду уложеном у усавршавање стручних знања и поступака.

Признање заслужује и екипа одељења III/4, која је на школском такмичењу освојила треће место: Лана Давидовић, Анастасија Јовић, Ана Крстић и Теодора Крстић. Припремале су их Зорица Вујетић, Јелена Аксентијевић и Ивана Поповић. Њихов рад и заједнички наступ важан су део успеха ученика у овој области.

Прва помоћ и хуманост на делу

Посебан разлог за понос донела је екипа прве помоћи, која је освојила друго место на републичком такмичењу медицинских школа. У њеном саставу биле су Тамара Мијаиловић (III/1), Јована Милић (III/1), Теодора Спасојевић, Јована Спасић (III/1), Сара Јовановић (III/1) и Марија Бошковић (III/1). Иста екипа заузела је пето место на међурегионалном такмичењу екипа Црвеног крста.

На градском такмичењу екипа Црвеног крста остварено је прво место, а уз наведене ученице наступила је и Кристина Петровић (III/1). За њихову припрему биле су задужене наставнице Душица Симић и Милица Китић. Ови наступи подсећају колико су знање, прибраност и међусобно поверење важни када треба помоћи другоме.

У реалистичком приказу повреда, стања и обољења прво место освојили су Ђорђе Андрић (IV/1), Ана Крстивојевић (I/6) и Јања Пајић (III/4). Уз менторке Марију Петровић и Милицу Марковић, допринели су да се ситуације у којима се пружа помоћ прикажу уверљиво и да такмичари што боље покажу своју спремност.

Спортски дух и заједничке победе

Наши ученици имали су много разлога за радост и на спортским бориштима. У атлетици је Лука Пантелић (IV/2) освојио прво место у скоку удаљ на школском такмичењу, а потом четврто на међуокружном. У пливању је Ђорђе Живковић био први на градском такмичењу у дисциплини 100 метара делфин. Честитамо им на истрајности и постигнутим резултатима.

Кошаркашице су освојиле прво место на окружном такмичењу. Победничку екипу чиниле су Милица Пантелић, Ива Мацаревић (III/5), Анђела Живановић, Теодора Кашиковић (II/6), Дуња Бељић (IV/3), Марија Крстајић (II/1), Мирјана Митровић (II/6), Магдалена Петровић, Анђела Павловић (III/3) и Милица Поповић (II/4).

На међуокружном кошаркашком такмичењу **четврто место** избориле су **Марија Крстајић (II/1), Мирјана Митровић (II/6), Милица Поповић (II/4), Ангелина Ерић (I/2), Ива Мацаревић (III/5), Дуња Бељић (IV/3), Теодора Ашковић (II/6) и Андреа Гавриловић (II/3)**. Успех је настављен и у баскету 3 на 3: **Марија Крстајић, Мирјана Митровић, Милица Поповић и Ангелина Ерић** освојиле су **прво место на окружном такмичењу**. Сваки од ових наступа заслужује похвалу за заједнички рад и залагање на терену.

Одбојкашка екипа освојила је **друго место на међуокружном такмичењу**. Школу су представљале **Нађа Нинковић Антонић (I/5), Николина Пивић (I/5), Нина Циновић (II/1), Николина Перишић (II/1), Ђурђа Ковачевић (I/5), Јелена Митровић (I/5), Исидора Јевтић (II/3) и Анђелка Обрадовић (III/6)**. У стрелаштву су **Дуња Антонијевић, Николина Глишић и Јована Васиљевић** освојиле **екипно прво место на окружном такмичењу**.

Мушка фудсал екипа заузела је **четврто место на окружном такмичењу**, а њене боје бранили су **Душан Ичагић (II/2), Михаило Јевтић (II/2), Михаило Максимовић (II/2), Лука Ковачевић (II/1), Матеја Миљанић (II/4), Андреј Галешевић (IV/2) и Лука Пантелић (IV/2)**. Захваљујемо им на залагању и представљању школе.

У женском фудзалу забележено је **прво место**, које су освојиле **Николина Ивковић (II/1), Христина Урошевић (III/3), Наталија Котарац (III/5), Елена Јоксимовић (II/4), Мина Гавриловић (III/2), Анђела Павловић (III/3) и Ђурђа Митрић (IV/3)**. Честитамо свим нашим спортисткињама и спортистима на резултатима и на вољи да својим наступима допринесу успеху школе.

Хвала свима који су представљали школу

Иза сваког пласмана стоје припреме, вежбање и одлука да се прихвати изазов. Зато се наша захвалност не завршава на списку награђених. Припада и сваком ученику који је учествовао, стекао ново искуство и дао свој допринос, укључујући и учеснике школског такмичења из енглеског језика који нису међу освајачима прва три места.

Захваљујемо свим наставницима менторима, као и наставницима који су припремали и пратили спортске екипе. Њихово време, стрпљење и подршка помогли су ученицима да напредују и сигурније наступе пред новим изазовима.

Драги ученици, честитамо вам на оствареним пласманима и хвала вам на сваком учешћу и представљању наше школе. Поносни смо на ваш труд и радујемо се ономе што ћете тек научити и постићи. Нека вам ова искуства буду подстицај да наставите да развијате своје таленте и подржавате једни друге.

Велика
путовања
почињу
малим
корацима.

МЕДИЦИНСКА ШКОЛА
Др МИША ПАНТИЋ
Ваљево

Знање
инспирише
будућност

Људи. Идеје. Здравији свет.

Образовање
је најмоћније
оружје које
можете
користити
да промените
свет.

Нелсон Мандела

Историја нас
подсећа да су
велике ствари
уvek биле могуће.

Тим за
електронски часопис